

Arde

19 Juli 1945.

Beste Juffrouw Brugenhout.

Als U dit leest, kunt U natuurlijk niet weten, wie de persoon is die U dat schrijft.

Ik wil me dan ook eerst even voorstellen. Didié Klein, misschien herinnert U mij nog. Ik ben bij Mevrouw Blith van de Noordwoudse Ringel in de keu geweest, zoals men dat dan, met een falsoentje Hollands woord uitdrukt.

Ik heb 2 1/2 jaar in het concentratie-kamp gezeten en had heel wat staal, hie vertellen over die smeeralappen, die nu misschien in de hand liggen te laken. Maar dat doe ik liever mondeling.

hoe is het met de andere mensen uit heiden? Hijn er al terug gekomen? Ik heb nu' n idee, dat ik nuw de enige overlevende bin, van de mensen die weggehaald zijn.

Voor de fam Blith heb ik niet veel hoop, ik denk wel dat men die meteen het gas ingestopt heeft. U kunt wel denken, wat schrijft ze dat alles bruisch, maar daar moet U zich maar niet van aanhechten.

Is Mevrouw Cosman nog in heiden? Hij hiefde toch niet mee, omdat hij Portugese was. Schrijft U mij alles uitvoerig terug, in dien U mij terug wilt schrijven, wat natuurlijk van gauwer harke hoop.

Juffrouw Brugenhout, weet U, dat U nog enkele dingen van mij heeft, ik hoop; dat U nu lief bent geweest, dat allemaal nog voor mij te bewaren. Nu hoe is dat, met al die goederen van het weeshuis, nou ik, denkt U wel aanspraak kunnen maken op wat kleert e.d. Daar dat mij beloofd geworden is, dat ik dit en dat nu krijg als ik ooit eens terug moet komen. Dat hangt bij de fam. Stoffels. Ik weet het adres van hun niet precies meer, maar als ik in heiden kom, ga ik daar vast ook naar toe. U moet weten, momenteel, ben ik op kasteel Arde bij Ommen, dat is van

de reparatieering. Ik ben daar om een beetje bij te komen van alle enigtes. Vierdaags denk ik naar de Kunst my verheidschool te gaan in Amsterdam. Dat is nu onthetend moestijl om van de ene plaats naar de andere te komen, en ik vind dat wel heel belangrijl om eens in beiden aan te gaan.

Mocht er dan ook eens een auto gaan, nou ik graag willen komen, maar ja, dan heb ik ook weer niet onderdak.

Ik denk wel, ik mag wel zeggen ik weet wel haast zeker, dat ik bij u terrecht kom kunnen komen, maar ja, dat kan natuurlijc eerst afgesproken moeten worden. Ik hult mij wel heel erg oprecht vinden, dat ik u no schrijf, maar we zijn een beetje bruisk geworden in het lager. Bericht u alle behenden, dat ik terug ben gekomen.

Ik ben onthetend niemands giriq alles te weten te komen, ik hult wel zeggen, als se dan he niemands giriq is, waaron heeft he dan niet eerder bekend gestaan of is he eerder gekomen.

Maar, tens Jaffron Burgerhout, ik heb geen tijd gehad. Ik ben pas van sind Tum in Holland.

Ik eindig deze brief in de hoop, dat ik spoedig een grote brief niet veel niemands ontvangen hal.

Vergeset ik niet meer iedereen te informeren, die voor mij van enig belang kunnen zijn. Och de fam: Stoffels. Misschien kunnen ze mij eens schrijven. Wils ik ne s.w. p de groeten van mij doen.

Dankbaar gegroet en tot diens